11e JAARGANG. №. 88.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaja. ℔ jaar........ *f* 18.—
„ Java en buitenbez. „ do.......... „ 20.—
„ Europa „ do.......... „ 25.—

De **OOSTPOST** verschijnt dagelijks, met uitzondering van den ZONDAG.

DINGSDAG 14 APRIL 1863.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is *f* 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel. Advertentiën met groote letters betalen dubbel. Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

Op 20 en 21 April aanstaande,

aanvangende des morgens ten 9 ure, zullen bij de stapelplaatsen in het regentschap **Kedirie**, publiek geveild worden **1871** stuks afgekeurde gouvernements HOUTWERKEN van 3 tot 15 nederlandsche ellen lengte.

Nadere informatiën zijn bij den ondergeteekende te verkrijgen.

KEDIRIE, den 27 *Maart* 1863. *De Resident van Kedirie,*
(3041) A. D. BOSCH.

UITBESTEDING.

Op aanstaande Vrijdag den eersten Mei a. s. DES VOORMIDDAGS TEN 10 URE zal ten burele van den ondergeteekende

UITBESTEDING

worden gehouden, voor de vrachtvrije levering van:

I perceel

80 KOEIJEN en 7 STIEREN te MACASSAR en

II perceel

4 KOEIJEN en 1 STIER te LARANTUKA.

De voorwaarden liggen dagelijks met uitzondering van zon- & feestdagen van 8 tot 2 ure ten zijne burele ter lezing, alwaar ook nadere inlichtingen te bekomen zijn.

De Onder Intendant 1e klasse in de 3e Militaire Afdeeling op Java.
Bij Absentie
De Onder Intendant 2e klasse der Militaire Administratie

SOERABAYA, den 31sten Maart 1863. DE GROOT.
(3045)

ZITDAGEN

DER

Spaarbank in de maand April.

Dingsdag den 21sten.
(3058)

Subcommissie van Onderwijs.

Schoolkommissarissen over de maand April de Heer R. VAN NOORD BORSKI.
„ „ Ds. A. A. TH. MOUNIER.

VENDU-DEPARTEMENT.

Pubieke Vendutiën.

Op Woensdag 15 April 1863.

Bij den kommissionair D. MAURITZ MARTENS, in de stad, in ruiling met de kommissionairs BLIJENBURGH & CO, van diverse goederen.

Op Donderdag 16 April 1863.

Bij den Chinees TJAN LIAT, in de kampoong Pangoong van diverse goederen, bij executie.

Op Vrijdag 17 April 1863.

Bij den kommissionair D. D. VAN BOECKHOLTZ, in de chinesche kamp van diverse goederen.

Op Zaturdag 18 April 1863.

Bij den deurwaarder C. F. DAMWIJK, in de stad van eenige precieusas en van diverse goederen, bij den chinees KWEE TJAN SING, bij executie. [3071]

VENDUTIE

Op Woensdag 15 April e. k.

IN HET VENDU-LOCAAL

VAN

D. MAURITZ MARTENS.

SOCIETEIT-STRAAT.

Voor rekening van belanghebbenden meerendeels ZONDER RESERVE.

Barège, CONTIL.
Id. ANGLAIS.
PIQUÉ.
FOULARD ZIJDE.
GERUITE id.
CARREGE id.
SCHOTSCHE id.
TAFFETAS en LUSTRINE.
Heeren en Dames HANDSCHOENEN.
SATIJNEN id. id.
Gestreepte ZIJDE en ZIJDEN BARÈGES.
Schotsche BARÈGE.
Zijden COIFFURES.
CHABRACS.— WAAYERS.
TAFELKLEEDEN.— MITAINES
Heeren en Dames HOEDEN.
Barège ECHARPES.
Zijden KOUSEN.
TARLETAN ROBES.
GEBORDUURDE ROBES.
150 CRINOLINES.
PARAPLUIEN.
WANDELSTOKKEN.
CARWATSEN.
Fantaisie Heeren SOKKEN.
Ruwe KATOENEN id.
Witte id. id.
Beaufort en andere CRAVATS.
Witte fil d' Ecosse Heeren en Dames HANDSCHOENEN.
Witte half zijden HANDSCHOENEN.
Zijden en Satiné Heeren en Dames HANDSCHOENEN.
Heeren HEMDEN.
Doozen SAIJET.
PERCUSSIONS.

Alle deze goederen zullen bij kleine kavelingen worden verkocht. (3076)

Op de VENDUTIE

VAN

Woensdag 15 April e. k.

zullen nog worden verkocht:

EENE 70 kistjes Leidsche en Zoetemelksche KAZEN, min of meer beschadigd, gelost uit het Ned. Barkschip *Hermine Marie Elizabeth.* (3077)

OP DE VENDUTIE

VAN

Woensdag 15 April e. k.

zullen nog worden verkocht:

36 zeer fraaie SCHILDERIJEN.
3 kisten SPIEGELGLAS.
OLIE- en AZIJN STELLEN.
LIKEURSTELLEN.
MAILKOFFERS.
HEEREN BOORDEN.
STELLEN TAFELMESSEN.
BLOEMVAZEN.
Een kist GLAZEN DOOSJES.
DAMBORDEN.
GLAZEN KNIKKERS.
GOMELASTIEKE BALLEN.

En hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt. (3078)

Op de VENDUTIE

van

Woensdag 15 dezer,

Zullen nog worden verkocht:

50 vaatjes Delftsche BOTER, pas aangebragt per *Hermina Marie Elizabeth.* (3081)

VENDUTIE

Op Vrijdag den 17den April a. s.

in het Vendu-Lokaal

bij

D. D. VAN BOECKHOLTZ

van

DIVERSE COMMISSIE GOEDEREN.
(3069)

Op twintigsten dezer

en volgende dagen,

VENDUTIE

VAN

5000 stuks gouvernements Jatihout

te KORGAN (*Bodjonegoro*).

De voorwaarden bij den Resident van *Soerabaja* ter inzage.

BODJONEGORO, 6 April 1863.
De Vendumeester,
(3073) J. A. CASPERSZ.

Op Dingsdag 21 dezer

zullen voor de pakhuizen van het Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel Maatschappij alhier

publiek worden verkocht:

Circa **15000** picols gedeeltelijk **SIAM** en gedeeltelijk **ARAKAN RIJST**, bij kavelingen van **50** picols. (3075)

DE LAATSTE VAN ZIJN STAM

Novelle van Fanny Ewald.

(*Vijftiende vervolg.*)

De baronnes von Thuris aan haar zoon.

THURIS, 20 Mei 1788.

Mijn lievelingswensch is vervuld, geliefde zoon! Uw oom is met onze Veronica verloofd. Eene betere keus had uw oom niet kunnen doen, geen waardiger meisje kon in de rijen onzer voorvaderen opgenomen worden. Binnen weinige weken zal hunne echtvereeniging gevierd worden, en ik zou met blijde hoop dien dag te gemoet zien, zoo niet het al te levendig gevoel mijns broeders mij duidelijk toonde, welk eene magt de hartstogt over hem uitoefent. Intusschen vertrouw ik van het liefdevol verstand onzer Veronica, dat zij hem tot meerdere kalmte zal weten te brengen, hem te boeijen en gelukkig te maken. Zij groet u als eene zuster en hoopt, dat gij herwaarts zult komen, om haar als een broeder naar het altaar te geleiden. Derhalve tot een spoedig wederzien, waartoe het buitendien weldra tijd is.

Ulrich von Thuris aan zijne moeder.

PARIJS, 12 Junij 1788.

Vergeef mij, dierbare moeder, dat ik aan uw wensch, om spoedig huiswaarts te keeren, nog geen gevolg kan geven en vergun mij veeleer, den tijd voor mijn reizen nog te verlengen. Ik wensch Engeland te leeren kennen, Schotland te bezoeken, alvorens, naar huis te komen.

Buitendien zult gij immers thans minder eenzaam zijn, geliefde moeder, daar voortaan mijn oom en Veronica in uwe nabijheid zullen wonen.

Veronica de bruid van mijn oom! Veronica mijne tante! Hoe zeer verbaast mij dat! Ik ken, 't is wel is waar reeds van ouds uwe plannen en heb er zelfs met mijn oom overgesproken; maar nu die plannen zijn verwezenlijkt, bevreemdt mij het vroeger verlangde en gewenschte, ja, komt het mij onbegrijpelijk voor. Kan men dan afgunst gevoelen jegens een vriend, en jaloersch zijn op eene zuster? Hoe wonderlijk is onze geest, hoe grillig ons gemoed!

Groet het bruidspaar voor mij en deel het mijne beste wenschen mede. Wanneer ik van mijne verbreking zal zijn bekomen, hoop ik hun zelf te schrijven.

Leef gelukkig, dierbare moeder, en laat mij reizen. Thans schijnt het mij toe, als hadden gij en ik Veronica verloren, als hadden wij ... mijn hart niet juist gekend. Zeg haar niet, dat haar geluk mij thans nog niet verheugt. Vaarwel, dierbare moeder! Wanneer ik terugkeer, zult gij uw ouden Ulrich weder in mij vinden.

De papieren, welke zich in mijne handen bevonden, hielden, gelijk reeds gezegd is, geene doorloopende verzameling brieven in. Er schenen dikwijls groote tusschenpoozen in de correspondentie te hebben plaats gevonden. Graaf Rottenbuel en zijne vrouw woonden zoo digt bij de barones von Thuris, dat men elkander dikwijls kon zien en derhalve geene briefwisseling behoefde te voeren, en de latere gebeurtenissen maken het waarschijnlijk, dat Conradine het minder geraden achtte, de brieven van haar zoon uit dien tijd te bewaren. De eerste brief, dien ik na het schrijven van Ulrich vond, is de brief van de gravin aan de barones, in den zomer van 1790 geschreven, en die hier volgt.

De gravin von Rottenbuel aan de barones von Thuris.

Gij zijt werkelijk onregtvaardig jegens mij, waarde zuster, geliefde moederlijke vriendin, wanneer gij mij beschuldigt van eene zwakke toegevendheid voor de wenschen van mijn man; en daar ik u dit gaarne wil verklaren, beste Conradine, zoo maak ik gebruik van de afwezigheid van Joseph, die naar Chur is gereden, om u eens bedaard te beduiden waarom de door mijn man voorgenomen terugkeer naar Frankrijk mij zelve wenschelijk en doelmatig toeschijnt.

Gij zelve, waarde zuster, hebt mij, even als mijn dierbare overleden vader, steeds aangeraden, niet bij de gebeurtenissen te blijven stilstaan, maar hare oorzaken na te vorschen. Dit heb ik ook in het onderwerpelijk geval gedaan, en ten gevolge daarvan vind ik het zeer natuurlijk, dat mijn man verlangt zich weder in een meer bewogen leven, in eene opwekkende gezelligheid en in den werkkring te bevinden, waarin hij zich tot aan zijn terugkeer naar Zwitserland steeds zoo wel bevonden heeft.

Ziet gij, lieve Conradine! Joseph is als militair opgevoed en te Parijs in de schitterende gezelschappen van het hof grootge-

VERTREK DER STOOMSCHEPEN

HET STOOMSCHIP

MENADO,

Kapitein **COUTERON**,

vertrekt naar de MOLUCCOS via MAKASSAR, TIMOR KOEPANG en DILLY, op

Woensdag den 15den April a. s.

Adres bij

(3067) W. CORES DE VRIES.

HET STOOMSCHIP

PRINS VAN ORANJE,

Kapt. van Zandwijk,

vertrekt naar SAMARANG en BATAVIA, op

Woensdag den 15den April e. k

Adres bij

(3068) **W. CORES DE VRIES.**

Vertrekkende Personen.

C. H. GRIMM naar NEDERLAND (3084)

De Luitenant HAN KOK PING ziet zich, tot zijn leedwezen verpligt, het publiek te verzoeken, geen crediet te verleenen, noch eenig geld op zijns vaders naam toetevertrouwen, aan den minderjarigen zoon HAN SIOK LIONG, oud 20 jaren, die de ouderlijke woning is ontloopen.

Ieder wordt verzocht vooraf den vader, HAN KOK PING te raadplegen. (3087)

Dr. FRIEDLÄNDER

VERHUISD, naar het huis laatst bewoond door den Heer F. H. SCHMIDT, HOEK GATOTTAN. (3079)

E. A. PHILLIPS.

Tandheelkundige

Van Batavia, logeert in het MARINE HOTEL, en is alle dagen te bespreken gedurende eene maand lang. (3080)

Onder nadere goedkeuring van het gouvernement wordt te koop aangeboden een aandeel in eene gevestigde *Suiker*, en *Tabaks* onderneming, gelegen in de residentie SOERAKARTA, met desverkiezende de administratie.

Informatien zijn te bekomen bij de Heeren.

DORREPAAL & CO te Samarang.
HILL BROEKMAN & CO te Soerabaija.
A. H. G. VAN ZANTEN. te Soerakarta.

(3011)

Ten gevolge van het ongunstige weder zal het afsteken van het

VUURWERK

in den tuin te *Simpang* tot eene andere avond uitgesteld worden.

(308) B. VAN LAWICK.

HET PHOTOGRAPHISCH ATELIER

VAN

OLLAND & ZOON

BOOMSTRAAT,

is dagelijks, Zaturdag uitgezonderd, geopend van 9 tot 11 uur.

Familien dat verlangen ie kunnen bij hen aan huis gephotographeerd worden. (2081)

KALFSZWEZERIKKEN

MELK in blik

bij

(3085) GEBRS. VAN DELDEN.

Etablissement Groedo.

HOUTSTOOMZAAGMOLEN

(1961) **ZWAVTHUIS & CO**

In Toko Boomstraat.

OP NIEUW ONTVANGEN

Geurige Vanille,

per stokje à 50 cents
en per pond *f* 30.—
à Contant

(3042) VAN DEN MUIJSENBERG.

Voortdurend Verkrijgbaar

IN TOKO BOOMSTRAAT,

à Contant,

Holloway Pillen en Zalf.

Doosjes PILLEN à *f* 1.— 3.— *f* 5.—
Potjes ZALF à „ 1.— 3.— „ 5.—

J. J. van den MUIJSENBERG.

(1756)

Wissels op Nederland.

bij

(1418) FRASER EATON & CO.

Wissels op Nederland

bij

(1842) MAJOR MATZEN & CO.

NORTHERN

Insurance Company.

gevestigd te LONDON.

Brand- en Levensverzekering.

De ondergeteekenden, agenten, gaan steeds voort met het **sluiten van Polissen en Assurantie**, op de meest billijke en voordeelige voorwaarden, op WOONHUIZEN met het daarin aanwezige AMEUBLEMENT, PAKHUIZEN-GOEDEREN, KOFFIJ-, THEE- en SUIKER-ETABLISSEMENTEN.

(1749) **B. J. VAN ECK & CO.**

De ondergeteekenden overgenomen hebbende het agentschap voor de

Oost Indische Zee- en Brand-Assurantie-Maatschappij.

geven bij deze kennis dat zij voortgaan met voor rekening der Maatschappij **direct** te verzekeren tegen Zee- en brandrisicos.

(1893) J. F. VAN LEEUWEN & CO.

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

Behoud der gezondheid. Hoe gering is dikwijls de oorzaak der ziekten! Hoe dikwijls wordt zij verzuimd, en hoe gemakkelijk is zij somtijds te herstellen! De natuur waarschuwt den mensch voor eene komende ziekte door pijn, ligte ongesteldheid, of iets dergelijks, welke kleine ongemakken dadelijk door dienstige geneesmiddelen moeten worden weggenomen, en de geneesmiddelen van Holloway zijn door de geheele wereld als zoodanig beroemd. De pillen zuiveren het bloed, de bron van gezondheid en sterkte, en verzekeren alzoo de geregelde voorkoming van alle uitwendige ziekten, van welken aard die ook mogen zijn. De pillen en zalf van Holloway te zamen tot hetzelfde doel aangewend, zullen een ieder in staat stellen, om den voortgang der ziekte te stuiten, en om de geheele inwendige ligchaamskracht in overeenstemming te houden. (1744)

NEDERLANDSCH-INDIE

SOERABAYA 14 April 1863.

Opgave van de politie

omtrent personen, wier passen voor aankomst of vertrek zijn geviseerd geworden.

voor Aankomst.

L. Bout, van Batavia; A. Laus, van Sumanap.

voor Vertrekt.

L. Bout, naar Kedirie; C. Beth, naar Batavia.

BEZOEKIE. — In de afdeeling Bondowosso behooren sedert eenige maanden diefstallen, somtijds met braak bij nacht, ook van paarden, hoornvee, geiten enz. niet meer tot de zeldzaamheden, alle daarover aan den assistent-resident ingeleiende klagten doen deze niet verminderen, de dieven worden niet achterhaald en zijn er somtijds gestolen goederen in het huis of de padie lombok van den een' of ander inlander gevonden geworden, zoo werd het *regterlijk* bewijs zijner schuld echter niet gevonden, en de man bijgevolg strafleloos weder op vrije voeten gesteld.

De dieven worden zoo praktisch dat zij, voor een paar weken de sapies gestolen hebbende van het hoofd der dessa waarbij de woning van den assistent resident staat, tevens de lijn van den vlaggestok, voor die woning staande stalen.

Om sapies weg te leiden is het waar, was een touw noodig; maar die woning wordt bewaakt door *zes* kemiets en de noodige policie dienaren!!!

Zonder vooralsnog een oordeel over de politie in de afdeeling Bondowosso uit te spreken, vragen wij slechts:

1. Wat moet onder deze omstandigheden het lot worden van de in die afdeeling wonende europeanen?

2. Waarom kunnen zij thans niet even veilig wonen, als onder het bestuur van de resident van der Poel en den assistent resident Wiggers?

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 7 Febr. Gisteren avond hield het natuurkundig genootschap Diligentia alhier eene vergadering. De Heer J. E. Cornelissen, luit. ter zee 1ste kl., van Utrecht, deed daarin belangrijke mededeelingen omtrent den tegenwoordigen toestand van Japan. Door eigen bezoek en verblijf had de spreker Japan leeren kennen en hij had een groot aantal kaarten, platen en vele voortreffelijke producten van Japansche kunst medegebragt, om zijne voorstelling op te helderen.

Opmerkelijk was het ongunstig oordeel van den spreker omtrent de wijze, waarop de vreemdelingen, de Engelschen, Amerikanen en anderen zich in Japan gedrogen, waardoor de Japanners te regt hen hadden leeren wantrouwen. Hij stelde daartegen over de handelwijze der Nederlanders, die dan ook in Japan meer geresprcteerd worden. Omtrent het Japansche gezantschap, dat dit jaar Europa bezocht, deelde de spreker mede dat het op aandrang van Frankrijk en Engeland gezonden was, opdat de Japanners daardoor met de magt van die groote rijken bekend zouden gemaakt worden, waarbij men tevens de hoop gegeven had op een uitstel der uitvoering van de tractaten, door die Mogendheden met Japan gesloten. Spreker roemde zeer de behandeling, welke het Japansche gezantschap hier te lande o dervonden had, waaruit gebleken was, zoo als ook door de eigen getuigenis der Japanners bevestigd werd, dat men in Nederland veel meer overeenkomstig de zeden en denkwijze der Japanners, het gezantschap bejegend had.

— Uit Dordrecht schrijft men aan de *Midd. Ct.* van 4 dezer: „Het gaat toch al zonderling in de militaire wereld. Het duelleren is gestreng verboden en wordt gestraft. Als een officier niet duelleert, waar hij, naar het oordeel zijner chefs, die dwaasheid had moeten doen, dan wordt hij ook gestraft. En tegenspraak of protest helpt niet. Lijdelijk moet hij zich onderwerpen, terwijl hij zich blootgesteld ziet aan allerlei onaangenaamheden van de zijde van kameraads, die van de voorgevallen zaak niet of slechts gedeeltelijk iets weten. Wij hebbenhierva dezer dagen te Dordrecht eene proeve gezien, welke velen leed doet om den wille desgenen dien het betreft en die zich veler vriendschap heeft verworven, gedurende den tijd dat hij alhier garnizoen heeft gehou-

---

bragt en heeft, dit weet gij immers zelve, er nooit uit eigen beweging aan gedacht, om het leven van een landedelman te leiden. Het waren uwe vertoogen — en eigenlijk ook niet deze — het was het duel en de droevige gesteldheid van zijn hart, die hem bij ons in Graauwbunderland voerden, en ik zegen, wat mij zelve betreft, van ganscher harte en elken dag het uur, waarin zijn voet ons land betrad.

Het gemoed van mijn man is echter thans sedert lang genezen van zijn twijfel aan de vrouwen; zijne liefde is voor mij een heilig, onvergankelijk bezit. Intusschen is onze echt kinderloos, wij zijn alleen, en de graaf, die aan het gezellige van Parijs gewoon is, vindt geen smaak, geen genoegen in het uitsluitend verkeer met onze buren en bloedverwanten. Het beheer over zijne goederen, de jagt, het geldverdienen, ja zelfs de betrekkelijke invloed en magt, welke onze bezittingen hem verleenen, hebben niets bekoorlijks voor hem en hebben dit nooit voor hem gehad. Immers heeft hij er aanvankelijk niet aan gedacht, zich voortdurend bij ons te vestigen, en dan ook zijn ontslag niet gevraagd, maar tot dus ver slechts van het hem geschonken verlof gebruik gemaakt.

Hadde ik, zoo als de graaf, mijne jeugd in de groote wereld doorgebragt, dan zou hij zich misschien gezamenlijk met mij gemakkelijker aan dit ingetogen leven kunnen gewennen. Gemeenschappelijke herinneringen zouden de stof onzer gesprekken vermeerderen; ik zelve zou beter in staat zijn te beoordeelen en aan te vullen, wat mijn man ontbeert, en is voor ons in de toekomst een duurzaam verblijf in Graauwbunderland mogelijk, dan zal dit eerst dàn het geval zijn, wanneer wij een tijd lang in Frankrijk hebben doorgebragt, en wanneer de graaf gelegenheid zal hebben opgedaan om zich te overtuigen, of Parijs en de Parijsche maatschappij hem thans nog zoo bekoorlijk voorkomen als vóór ons huwelijk, als in die dagen, toen het gemoedeloos gezelschap eener ijdele vrouw hem in voortdurende spanning hield.

Zekerlijk, waarde Conradine! gij maakt u noodeloos bezorgd om mij, om ons, en gij zoudt daardoor misschien juist datgene doen ontstaan, wat gij wenscht te vermijden; gij zoudt Joseph en mij aan de liefde kunnen doen twijfelen, welke ons tot ons geluk verbindt.

Maar zelfs afgezien van mij en hem, van onze liefde en van onze huiselijke en echtelijke betrekkingen, moet ik met mijn man instemmen, dat het, bij den tegenwoordigen staat van zaken in Frankrijk, thans eene zaak van eer voor hem is, zijne dienst weder op te vatten, en op zijn post terug te keeren.

De aangelegenheden te Parijs worden voortdurend meer ingewikkeld, en de koning heeft ongetwijfeld de nabijheid zijner getrouwen noodig; ofschoon ik nu daarom misschien wel wenschen mogt, dat Joseph nooit onder de Zwitsers gediend had, kan ik thans evenwel hem niet weêrhouden in de vervulling van een dubbelen eerepligt, en het verheugt mij, dat wij ook in dit opzigt zoo geheel overeenstemmen.

Kortom, waarde vrienden, gij ziet dat ik een vast besluit heb genomen, en gij zult, naar ik hoop, u spoedig genoeg overtuigen, dat ik ditmaal juist geoordeeld heb. Bedaart de agitatie in Frankrijk weder, dan zal ik zelfs den graaf verzoeken, zijn ontslag in te dienen.

Mijne nieuwsgierigheid en mijn lust, om toch ook eens iets van de wereld te zien, zullen overigens door onze reis zekerlijk bevredigd worden. Ik zal, naar ik hoop, ook eene zeer elegante dame worden, en wanneer ik toevallig het geluk mogt hebben, den graaf door mijn persoon in de gezelschappen eenigzins eer aan te doen, dàn zal dit — daarvoor ken ik hem — mijne waarde in zijne oogen niet verminderen.

Aan deze laatste uitdrukkingen kunt gij nu al dadelijk merken, hoe reeds de enkele gedachte aan Parijs de menschen verandert. Het moet toch iets betooverends in zich hebben, dat Parijs! Immers heeft toch ook de de goede Ulrich met al zijne liefde voor het vaderland het bij ons slechts weinige maanden kunnen uithouden en keerde hij weder spoedig naar het verblindend licht der hoofdstad, waaraan ik nu ook.... mijne vleugels wil gaan verbranden.

Ik omhels u en kus uwe hand! Geloof mij, dierbare schoonzuster, dat ik nimmer zal vergeten, welk eene liefderijke opvoedster en geleidster gij voor mij zijt geweest; en nu, vat goeden moed, gelijk ik dien zelf heb. Joseph moet volstrekt weder vrolijk en lustig worden. Hier te blijven en hem zoo dikwijls ter neêr geslagen en mismoedig te zien, dat gaat boven mijne krachten. — Van ganscher harte, uwe toegenegen.

VERONICA, gravin VON ROTTENBUEL.

(Wordt vervolgd.)

den. Een jeugdig luitenant der artillerie had eenige weken geleden, tegen het einde van een feest op de societeit de Harmonie, toen de hoofden eenigzins verhit waren, om eene onbeduidende reden twist gekregen met een der aanwezige jongelieden, die zoo hoog liep dat zij handgemeen werden en dat in de worsteling de epaulet van den eerstgenoemde losgeraakte. Den volgenden dag heeft de laatste aan den officier geheel vrijwillig zijn excuus gemaakt, en de excuses later herhaald, zoo dat de gansche zaak als geschikt en bijgelegd beschouwd werd. Niet alzoo dachten de superieuren van genoemden officier. Eerst ontving hij acht dagen arrest, omdat hij zich onbehoorlijk op eene publieke plaats gedragen en zich ongeregeldheden veroorloofd had, die gestreng af te keuren waren en gestraft moesten worden. Dit was billijk en niets valt daartegen te zeggen. Maar nu komt ll. Zaturdag eene aanschrijving van hooger hand, die zijdelings eene blaam werpt op den betrokken officier, wiens carrière hierdoor welligt benadeeld kan worden, maar ook op zijne kameraden en de inwoners dezer stad, waarbij de eerste gelast werd terstond naar Delft zich te begeven ten einde aldaar onder het onmiddellijk toezigt van den regements-chef te blijven. Iedereen is verontwaardigd over de harde bejegening die een algemeen geëerd jong mensch ondergaan moest, omdat hij zoogenaamd in eene zaak van eer zich niet naar behooren gedragen had. Een groot aantal jongelieden hebben hem bij zijn vertrek ll. Maandag uitgeleide gedaan en hem een album met hunne handteekening voorzien ter gedachtenis aangeboden als blijk van sympathie.

„Wanneer toch zullen de middeleeuwsche denkbeelden verdwijnen omtrent de herstelling van iemand in zijne eer, alsof dat alleen geschieden kon door den beleediger een houw over het aangezigt te geven, hem een arm af te hakken of een kogel door den kop te jagen, en behoorlijke excuses niet oneindig doeltreffender waren? Het gebeurde is een slecht voorbeeld voor jonge officieren; het duelleren zal wel weder bij hen meer en meer in zwang komen. Zij zullen daartoe wel moeten overgaan bij de onbeduidendste voorvallen. Men zal dan hun gezelschap moeten mijden om niet in moeijelijkheden te komen bij eenig ligtvaardig woord! Hun eigen leven zal worden verbitterd! De goede verstandhouding met de burgers, die vooral ter dezer stede zeer uitstekend was in de laatste twee jaren, zal ophouden. Aan wien de schuld?"

BELGIE.

— Naar men van hier aan de *Echo du Luxembourg* meldt, is er eene overeenkomst tot stand gebragt tusschen de Belgische regering en de heeren Forcade, Lenoir en en Chauvet, betreffende de concessie voor den aanleg van een spoorweg, uitgaande van een punt nabij Bastogne, langs de lijn van Sedan naar Coblenz, om in de rigting van Hotton in verbinding te worden gebragt hetzij met de lijn van Givet over Rochefort en Marche naar Vielsalm, hetzij met de lijn van Marche naar Luik door het Curthe-dal.

ENGELAND.

LONDEN, 18 Febr. Een jonge mijnwerker en zijne beminde wandelden onlangs met elkander in de nabijheid eener kolenmijn op de heuvels tusschen Merthyr Tydwill en Tredgar. Het meisje stond op het punt van moeder te worden, en drong bij haren minnaar aan, dat hij hare eer zou herstellen, hetgeen hij echter ook nu, zoo als sedert lang met mooije beloften trachtte af te maken. Den mond van eene mijnschacht genaderd zijnde vloog hem plotseling de gedachte door het hoofd hoe? indien ik eens aan dat gezanik een einde maakte, met één stoot toch, dan ben ik van haar af! Zoo gedacht zoo gedaan, en met een verschrikkelijken gil van zijn slagtoffer, stortte zij in den zwarten afgrond. Gelukkig echter droeg zij eene crinoline, die zich uitzette en als een valscherm werkte, waardoor zij met eenige ligte kneuzingen op den bodem der mijn te land kwam, maar zoo ontzet, dat zij naauwelijks zooveel krachten overhield om een weinig naar een vlakken grond voort te kruipen, alvorens haar de barensweën overvielen. Toen de mijngravers den volgenden morgen zich weer naar de mijn begaven om hun werk te hervatten, waren zij niet weinig verbaasd er het meisje met een dood en een levend kind te vinden. Zij werd dadelijk naar boven gebragt en op eene draagbaar naar huis vervoerd. Toen men daarmede bezig was kwam de booswicht zelf naar de plaats, in de vaste overtuiging dat hij slechts een lijk zou ontmoeten, maar hoe groot was zijn schrik toen zij zich ophief en hem als haar moordenaar aanklaagde. Hij werd dadelijk aan het geregt overgeleverd.

— Men zegt, dat prins Alfred, sedert de hoop op den Griekschen troon bij hem is opgewekt, allen lust voor de marine heeft verloren. Hij wenscht zijn ontslag uit de dienst te nemen, doch de koningin is daartegen.

Dit zou de hoofdreden zijn van de ziekte van den prins.

FRANKRIJK.

Dezer dagen is gemeld, dat men in den toren der kerk van St. Germain l'Auxerrois een klokkenspel zal plaatsen, uit zestien klokken bestaande. Nadere inlichtingen, zegt *le Pays*, stellen ons in staat om te dier zake eenige verdere bijzonderheden mede te deelen. Het klokkenspel van St. Germain l'Auxerrois zal bestaan uit vier en twintig klokken, alle gegradueerd, reeds gegoten en waarvan de grootste 2000 kilogrammen weegt en de kleinste slecht 28.

De plaatsing slechts drie à vier dagen tijd vereischende, zou dit klokkenspel reeds in de volgende week kunnen worden in werking gebragt, indien men wist welk stelsel men zou aannemen om het in beweging te stellen. Dit is nu de groote moeijelijkheid.

De klokkenspelen dagteekenen van de 14de eeuw. Nederland, Engeland, Belgie en het noorden van Frankrijk hebben er vele. Dat van Brugge, uit 48 klokken bestaande waarvan de grootste 11,000 pond weegt, wordt als het fraaiste van Europa beschouwd. Duinkerken had er een dat 96 klokken telde, maar dat aanmerkelijk is verminderd. Douai, Rijssel, Calais, Saint Quentin hebben ook klokkenspelen, maar alle, die van Engeland, Nederland en Belgie niet uitgezonderd, bevinden zich in een onvolmaakten toestand, waardoor men niet in staat is om zelfs het eenvoudigste air zuiver te spelen. Deze gebrekkige toestand der klokkenspelen kan worden verklaard door het gebrekkige der stelsels, welke in gebruik zijn om ze in beweging te brengen.

Men heeft eerst het stelsel met pedalen, hetwelk van de zijde eens klokkespelers eene groote ontwikkeling van spierkracht vereischt, want hij moet met vuisten en voeten slaan. Derhalve heeft men ook veel klokkenspelers maar weinig kunstenaars. Deze laatsten zijn uitzonderingen. Als een buitengemeen man noemt men dengeen, die in 1476 te Duinkerken was. In eene kronijk van dien tijd leest men: Hij was zoo vermaard dat men van alle zijden, uit het land van Artois en zelfs uit Vlaanderen kwam om de behendige wijze te bewonderen, waarop hij de moeijelijkste aires speelde. Duinkerken is in dit opzigt niet achteruitgegaan, het bezit thans in den Heer Peters, een kunstenaar, die gelijke verdiensten wel heeft als de virtuoos van de vijftiende eeuw.

Het tweede stelsel, waarvan het mechanisme zeer zamengesteld is, bestaat uit cylinders met punten, raderwerken, zware gewigten, welke telkens opgehaald moeten worden en tallooze touwen. Een der minste gebreken is, dat het klokkenspel altijd hetzelfde air speelt en veel aan onderhoud kost. Men zal er zich een denkbeeld van kunnen vormen, wanneer men weet, dat de koperen cylinder van het klokkenspel te Brugge 19,000 pond weegt en zich daarin 30,500 gaten voor het pointeren bevinden. Dit klokkenspel, dat sedert verscheiden jaren bijna onbruikbaar is, zal, om weder geregeld te worden, eene uitgaaf vorderen van 80,000 franc!

Men zal voor het klokkenspel van St. Germain l'Auxerrois trachten de gebreken van die oude stelsels te vermijden. Het stelsel, dat men hier zal aanwenden, zal bestaan uit een orgelklavier, waarvan de toetsen in gemeenschap zullen staan met de kleppen van kleine blaasbalgen, die, door de zamengeperste lucht voort te drijven, de hamers zullen opheffen, gelijk dat geschiedt bij de orgels, waaraan men het hefboomstelsel van Barker heeft toegepast.

Het is echter te vreezen, dat de blaasbalgen de kracht niet zullen hebben om de zware hamers der groote klokken op te heffen, maar vermits deze alleen voor het accompagnement moeten dienen, zal men, indien dit geval zich voordoet, de toevlugt nemen tot het stelsel der pedalen.

— Een keizerlijk besluit heeft bepalingen gemaakt voor het vestigen van oesterputten, die misschien spoedig de geheele kust van het Kanaal zullen bezetten. Deze inrigtingen toch zijn zeer gemakkelijk tot stand te brengen en beloven veel winst, wanneer men de lessen opvolgt van den Heer Coste. De oesters zijn inderdaad een waar, waarvan het debiet voortdurend toeneemt. De winkels van handelaren in oesters, die te Parijs op eene merkwaardige wijze toenemen, getuigen dit vooral indien men in aanmerking neemt den hoogen prijs van dit schelpdier en zijne geringe waarde als eigenlijk voedsel. Bijna aan iederen hoek van de straten, zelfs in de wijken waar men niet zou verwachten deze winkels aan te treffen, ziet men de uitstalling van eene oestersverkoopster, omringd van hare korven, zonder te rekenen het aantal oesters van slechte hoedanigheid, dat op kruiwagens wordt rondgevent, vooral in de voorsteden St. Antoine en St. Mareau. In het 13de jaar van de republiek (1804) werden te Parijs 18 millioen oesters verbruikt; in 1853 71 millioen; in 1861, 132 millioen. Vóór 1711 verpachtte men het regt om in geheel Parijs oesters te verkoopen voor 20,000 livres in oorlogstijd en voor 25,000 livres in vredestijd. In 1711 hief men dezen alleenhandel op, en vertrouwde men den verkoop van oesters toe aan vrouwen die door den hoofdcommissaris van policie aangesteld werden. De invoerders mogten evenwel zelve regtstreeks aan de verbruikers de oesters verkoopen, die zij te Parijs rondbrengen op ligte voertuigen met paarden bespannen, welke in snelheid wedijverden met postpaarden, ten einde de oesters frisch te houden. Wanneer zij de tusschenkomst der aangestelde venters inriepen, betaalden zij haar 14 livres voor ieder voertuig en een regt van 10 stuivers voor elken verkochten korf. Onder het keizerrijk bepaalde de verkoop van oesters zich tot de inrigtingen van restauratiehouders en den omtrek der hallen. Een der grootste vermaken, welke in de mode waren onder de officieren, die gedurende de zeldzame tusschenpozen van vrede hunnen tijd van verlof te Parijs kwamen doorbrengen, bestond daarin om oesters te eten en ze sneller op te slurpen dan de oestersverkooper ze kon openen. Men vergenoegde zich niet zoo als thans met een dozijn oesters; men beschouwde dengene, welke een honderdtal at, als een middelmatig liefhebber. De hertogin van Abrantès verhaalt in hare gedenkschriften, dat zij meer dan eens des ochtends Junot naar de markt vergezelde waar hij zich als een kind met deze oesterpartijtjes vermaakte en lachte over de verbazing van zijne jonge vrouw wanneer deze den heldhaftigen soldaat eerst zag ophouden bij het derde honderdtal dat hij met sauternewijn nuttigde. En dat, voegt zij er bij, was slechts om den eetlust op te wekken! Behalve de oester die ostrea hippopodis wordt genoemd, naauwelijks eetbaar is en moeijelijk kan worden verteerd, bestaat er slechts een enkel geslacht van oesters, dat werkelijk eetbaar is, namelijk de gewone oester (ostrea edulis), die men in den handel in vier verschillende soorten onderscheidt, welke merkbaar in smaak verschillen. De meest gezochte te Parijs is de Engelsche oester, waaraan men zonder te weten waarom ten onregte den naam geeft van oester van Ostende. Noch te Ostende, noch te Duinkerken, bestaan oesterbanken maar alleen putten. Te Ostende evenals te Duinkerken doet men Engelsche oesters in de put, namelijk oesters die men uit Engeland krijgt. Deze naam van oesters heeft dus geen redelijken grond. Om logisch te spreken moest men haar den naam geven van Engelsche oesters, of liever, zoo als de Engelschen ze noemen, native oyster. De Engelschen onderscheiden de ostrea edulis in twee soorten, nl. de native oyster en de common oyster. De native oyster wordt beschouwd als een geregt van weelde; de common oyster, in Engeland door de rijke lieden versmaad, dient voor het dagelijksch gebruik. Men vangt haar in volle zee en al is zij twee, drie, vier of vijf jaren oud, men brengt haar onmiddellijk ter markt. De native oyster integendeel wordt geboren, gekweekt en gevoed op kunstmatige banken en verschijnt eerst na vier of vijf maanden op de tafel. De kunstmatige banken, die de native oyster voortbrengen, bevinden zich bij den mond van den Theems en dagteekenen ongeveer van vóór eene eeuw. Men begint de native oyster tegen de maand Aug. in te zamelen en brengt ze naar de putten van Duinkerken, waar zij het voorwerp worden van nieuwe zorgen. Het is een door de Engelschen zelven erkend feit, dat de oesters uit de putten van Duinkerken afkomstig fijner, lekkerder en beter zijn dan die welke regtstreeks van hare kunstmatige banken naar Londen worden gebragt. De Engelsche oester kan naar ver verwijderde oorden vervoerd worden; bedekt met eene kleine, dunne, van binnen naar parelmoer gelijkende schelp, verdraagt zij de hitte en weerstaat beter dan elke andere oester de koude en zelfs strenge vorsten. Gezuiverd schoongemaakt en gedurende eenigen tijd in de putten van Duinkerken gemest, bezit zij het instinct om in hare schelpen het noodige water voor haar voedsel te bewaren. De oesters uit de putten van Duinkerken worden dan ook niet alleen naar Parijs, maar ook even gemakkelijk naar het zuiden van Frankrijk en naar het noorden van Europa verzonden. Nizza, Genua, Rome, Napels, Weenen, Berlijn en Petersburg verbruiken eene aanzienlijke hoeveelheid van deze oesters. De zoogenaamde oude oesterputten van de Engelsche oesters bestaan te Duinkerken sedert 1826. Men heeft de drie ruime kommen, waarvan de vloer is beplankt en in vakken verdeeld, zoo gemaakt, dat zij verscheidene millioenen oesters kunnen bevatten. De putten staan door middel van sluisjes met de zee in gemeenschap, en het water hetwelk zij bevatten wordt bij al de getijden ververscht, d. i. van twaalf tot twaalf uren Ieder getij brengt aldus aan de oesters in de putten een nieuw en overvloedig voedsel, en het afloopende water wascht ze en houdt ze volkomen zindelijk. De Heer L. de Forcade, thans directeur van de oesterput te Duinkerken, houdt zich reeds sedert een tal van jaren bezig met de studiën over de schelpdieren en heeft het voornemen aan de belangrijke inrigting waarover hij het bestuur heeft, kunstmatige banken toe te voegen. Het vraagt ten dien einde van de regering den afstand van een strook land langs de zee.

— Van Guinea wordt gemeld, dat de slavenhandel er, niettegenstaande de Engelsche kruisers, op groote schaal wordt gedreven. 1500 negers zijn naar Brazilië en 900 naar Cuba gezonden. De koning van Dahomey was van plan eene expeditie tegen Abbeokutta, het middenpunt van eene bloeijende Engelsche kolonie te doen; de commandant van het Engelsche station in die streken had zich dadelijk naar den koning begeven om de ten uitvoerlegging van dit plan tegen te gaan

— De indruk van 's keizers brief aan den hertog van Malakoff over het grondbezit van inboorlingen in Algerië, heeft bij de inboorlingen een zeer goeden, maar bij de Europeanen een zeer slechten indruk gemaakt, en deze laatsten hebben besloten eene petitie tot den keizer te rigten, waarin wordt verzocht, dat hij op zijn plan terugkome. De naam van Malakoff staat aan het hoofd der lijst van onderteekenaars.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 23 Februarij. Even als voor visschen en in het water levende amphibiën het aquarium, zoo heeft de Heer C. C. H. Muller te Hamburg voor de landbewoners der laagste dierklasse, voor kevers en andere insecten, onlangs een zoogenaamd vivarium ingerigt, dat reeds door honderde liefhebbers der natuur met buitengemeen genoegen is bezigtigd. Dit vivarium bevindt zich onder glas, is 5 voet lang, 2½ voet breed en 4 voet hoog, en stelt den Rammelsberg in het Hartzgebergte voor. De berg is kunstmatig van graniet erts en kalksteen zamengesteld, van holen voorzien en beplant met kleine bloemen, welke tusschen de steenen wild dooreen groeijen, als sedum, saxifraga, varens, mossen, enz. Aan den voet van den berg staat een wilgenboom, welke zijne takken uitspreidt over eene beek, welke met riet en andere planten is begroeid. De overige ruimte wordt beslagen door verscheiden planten en boomen, welke in de zich ontwikkelende vochtige lucht welig groeijen. Bevolkt is het vivarium, onder anderen door twee groene, bijna een voet lange hagedissen (*lacerta viridis*), verscheidene andere hagedisschen, als *Lacerta agilis, crocea* enz., kleine slangen [*anguis fragilis*] met hunne jongen, ringadders, salamanders, waterhagedissen, boom-, weide- en andere kikvorschen, kruis- en andere padden, kevers slakken, rupsen, vlinders, enz. Zoodra de zon op het vivarium schijnt, ontstaat een woelig leven. De groote groene hagedis komt uit haren schuilhoek te voorschijn en legt zich in de zon. Weldra komen ook eenige kleine hagedissen te voorschijn en gaan dwars over de groote liggen, een kikvorsch voegt zich aldus daarbij, terwijl de ringadder of de kleine slang de groep komt vergrooten. Eene soortgelijke groep ziet men somtijds nog boven in de takken van een boom. Onder al de bewoners heerscht de grootste eendragt. Alleen rupsen, vlinders, vliegen, enz. zijn aan vervolging blootgesteld en moeten dikwerf worden vernieuwd. De dieren zijn zoo zeer aan hunnen meester gehecht, dat wanneer de kast geopend wordt, zij onmiddellijk te voorschijn komen om uit zijne handen en zelfs uit zijn mond hun voeder te ontvangen.

— Uit Posen wordt medegedeeld, dat de Poolsche aristocratisch-geestelijke partij of de partij der zoogenaamde „Witten" zich met kracht verzet tegen elke ondersteuning des opstands in Polen. Een der scherpzinnigste woordvoerders van die partij, de verbannen geestelijke Kajsiewicz, bekend wegens het aandeel door hem in 1831 genomen in den Poolschen opstand, heeft dezer dagen een *open brief aan de zondige en conspirerende geestelijkheid en den dwazen, gematigden adel* openbaar gemaakt, welke brief is opgenomen in het *Tygodnik Kathol.*, het orgaan van den Aartsbisschop van Przyluski, waarin o. a. het volgende wordt gelezen: Het is niet meer te verheelen, dat een deel der geestelijkheid in het Koningrijk Polen uit verkeerd begrepen vaderlandsliefde zich tot een werktuig heeft verlaagd van het nationale commité. Bij al wat heilig is, bezweren wij den adel en de geestelijkheid den opstand in Polen niet te ondersteunen, want door dien opstand wordt aan dat land de laatste doodsteek gegeven. In plaats van de insurgenten de hand te bieden, behooren de geestelijkheid en de adel hen met alle krachten tegen te werken." Indien de aristocratisch-clericale partij werkelijk dit plan koestert, behoeft er voor geen revolutionaire beweging in Posen gevreesd te worden, want die partij heeft aldaar een overwegenden invloed.

KORRESPONDENTIE UIT PARIJS.

Parijs, 25 Februarij.

„De berigten uit Polen," zegt de *Moniteur*, „leveren het bewijs dat de worsteling hardnekkig is."

Uit deze lakonische mededeeling zou men moeten opmaken dat nog niet beslist is welke houding Frankrijk en Engeland in de Poolsche kwestie dienen aan te nemen. Het officiële blad bepaalt zich bij te zeggen „dat de Engelsche pers zich met de meeste levendigheid uitlaat tegen de maatregelen welke het Pruissische gouvernement neemt." Moet die terughoudendheid van den *Moniteur* worden aangemerkt als eene stilzwijgende instemming met de grieven welke de Engelsche bladen tegen het kabinet te Berlijn inbrengen? Men kan niet ontkennen dat de sympathie voor Polen met den dag toeneemt. Bij de manifestatien der studenten en werklieden voegt zich de wettige stem van de petitien aan den senaat en scharen zich al de organen van de liberale pers daarnaast, zonder dat van de zijde der semi-officiëele bladen eenige tegenwerping wordt gemaakt. Deze teekenen, die ook uwe aandacht niet zullen zijn ontgaan, doen u even als mij denken dat de westersche mogendheden spoe-

dig eene beslissing zullen nemen.

Moge zij overeenkomen met den wensch der publieke opinie: *vox populi, vox Dei.*

Niet enkel dat de officiele bladen hunne stem niet verheffen tegen de uitingen van de opinie, maar elken dag wordt hunne taal krachtiger geäccentueerd.

De eenstemmige afkeuring welke de tusschen Pruissen en Rusland gesloten overeenkomst in Europa te beurt valt, enz." aldus vatte de *Constitutionnel* heden morgen het woord op. Dat blad heeft zich op een bijzonder gezichtpunt geplaatst; het behandelt niet openlijk de kwestie der Poolsche nationaliteit, want voor alles is het behoudend; het bepaalt zich met te protesteren tegen de schending van het beginsel van non-interventie.

Men moet erkennen dat de half willige opvoerigheden van Pruissen een geheel nieuw feit in de Europesche geschiedenis daarstellen. Sedert jaren behield Pruissen eene volstrekte onzijdigheid. Gedurende den krim-oorlog, gedurende de oorlogen in Italie bleef het onbewegelijk, niettegenstaande het door belanghebbende mogendheden tot deelname werd uitgenoodigd; en thans ontwaakt het uit die onbewegelijkheid om eene daad te doen, welke men zonder vrees eene groote snoodheid mag noemen.

Het gouvernement van Wilhelm I is logisch en konsekwent met zich zelf; het heeft inwendig het beginsel van het Goddelijke regt verkondigt en wil de koninklijke prerogatieven boven de constitutionele wetten stellen. Het is dus niet te verwonderen dat deszelfs buitenlandsche politiek de opinie tracht te tarten van al de landen en het Europesche publiek regt schendt.

Niet een' brief, niet een berigt uit Berlijn schijnt een blijkt te geven dat Pruissen er aan denkt om van gedragslijn te veranderen. Wat Rusland betreft, men verzekert dat deszelfs diplomatieke agenten bij de verschillende hoven moeten verklaren dat de getalsterkte der insurgenten zeer overdreven wordt opgegeven en dat Rusland zich sterk gevoelt om hen binnen een kort tijdsverloop en zonder vreemde hulp ten onder te brengen. Wanneer die mededeelingen in werkelijkheid zijn gedaan dan zal het nuttig zijn, om te weten tot hoever zij opregt zijn, dat de inhoud van de Russische conventie worde publiek gemaakt en dat laatste is nog een staatsgeheim.

De *Patrie* is voorgegaan met eene inteekening te openen ten voordeele der slagtoffers van de Russische wraak. De *Siècle*, die niet achterlijk wil blijven, geeft een artikel dat uit is gegaan van zijnen politieken direkteur. Daarin wordt een krachtig beroep gedaan ten gunste van Polen.

Met eene levendige nieuwsgierigheid ziet men van uit Berlijn de verslagen der debatten te gemoet, welke in de kamer zullen worden gevoerd betrekkelijk de door het kabinet aangenomen gedragslijn.

De Engelsche bladen zijn heden een weinig minder oproerig gestemd dan gisteren. De *Morning-Post*, die men vooral moet raadplegen omdat hij de gedachten van lord Palmerston teruggeeft, biedt Frankrijk niet meer aan om de Rijn-provincien te veroveren en zijn voorstel schijnt niet meer of minder dan een valstrik te zijn geweest, of voor het minst genomen eene slecht gelukte aardigheid. Dat blad is thans van oordeel dat eene diplomatieke tusschenkomst van Frankrijk, Oostenrijk en Engeland voldoende zal zijn.

De beurs heeft zich van den schrik van gisteren hersteld.

De uniform der Poolsche insurgenten is als volgt: zij dragen een dolman uit één stuk vervaardigd, zonder knoopen of koorden en gesneden uit eene bruine stof, een grijzen broek, eene breede lederen gordel, eene rood geruitte muts met eenen zwarten band, een tweeloop-geweer en bandelière voorzien van eene bajonet, een revolver in den gordel en een knapzak. De kavallerie is op dezelfde wijze uitgerust en verder gewapend met lansen aan welke de Poolsche kleuren, rood en wit, wapperen. De vaandels der insurgenten vertoonen aan de eene zijde: de Poolsche witte adelaar en de Lithauniesche witte ridder en aan de keerzijde de afbeelding van onze lieve vrouw van Czenstochaw met het devies:

„Voor onze vrijheid en voor de uwe."

Men houdt zich veel bezig met de aanstaande reörganicatie van Algiers; men verwacht de aankomst van den Maarschalk Pélissier. die door den keizer naar Parijs is opgeroepen, Men verwacht ook de deputatie, welke den keizer de wenschen der kolonisten zal overbrengen en aan welker hoofd de bisschop van Algiers staat.

De berigten uit Amerika leiden tot het vermoeden dat de laatste voorstellen van Frankrijk niet goed zijn ontvangen door het Noordelijke gouvernement, want het kabinet heeft geweigerd om zich voor het congres te verklaren.

De Spaansche bladen hebben eene zonderlinge manier om kennis te geven van de waarschuwingen, welke zij van het gouvernement ontvangen. Zij plaatsen die met groote letters in de kolommen van hun blad. *El Contemporaneo*, die mij heden morgen in handen, kwam, heeft in de plaats van het fonds- artikel dat het zou geven het volgende geplaatst:

1'/ heden mogen ten negen uur kwam een zendeling van den fiskaal, die drie zinsneden van ons fonds- artikel doorhaalde;

2'/ Ten negen en een half uur kwam een tweede zendeling, die zes zinsneden doorhaalde;

3'/ Ongeveer ten tien uur kwam een derde, die de uitgaaf van het geheele artikel verbood.

Deze wijze van handelen, zegt *el Contemporaneo*, is iets geheel nieuws in de geschiedenis van den pers.

En dan zegt men nog dat Spanje in het genot is van een Constitutioneel gouvernement!

(*Sémaphore.*)

ENGELAND'S MAATREGELEN IN JAPAN.

Wij voorspelden dat het vermoorden van den heer Richardson in Japan door het Engelsche gouvernement niet met stilzwijgendheid zou worden voorbijgegaan, te meer daar vroeger reeds verscheidene andere mishandelingen en beleedigingen waren ondergaan.

Wij vermeenden dat daardoor een eind zou komen aan dat geduldig verdragen en verduren van smaad en hoon, waardoor zich sedert lang het gedrag der Japansche ambtenaren tegenover vreemdelingen kenmerkte.

Wij hadden ons niet vergist. De eerste stap is gedaan om wraak te nemen voor het groote aantal ondergane beleedigingen en om onze betrekkingen met Japan op eenen hechteren, meer krachtigen en meer waardigen voet te plaatsen.

In de bladen uit China lezen wij dat de Admiraal Kuper naar Japan is gestevend met het grootste gedeelte zijner vloot om eene som van 1,500,000 guldens te eischen als eene schadevergoeding of boete voor het vermoorden van den heer Richardson. Van het op dien eisch te geven antwoord zal het afhangen van welken aard in de toekomst de positie zal zijn niet alleen van de Engelschen maar van alle vreemdelingen in Japan.

Wordt de eisch ingewilligd, hetwelk wij voor het behoud van vele menschenlevens willen hopen, dan zal dat eene les zijn, duchtig genoeg, om het gouvernement en de edelen te weerhouden om niet zoo ligt toetegeven aan hunne inborst of aan hunne kwaadwilligheid jegens onderdanen van europesche natien. Met geweld zal men hen noodzaken om het leven van vreemdelingen hooger te schatten. Eene som van 1,500,000 guldens per hoofd zal, zelfs in aanmerking nemende het kleine aantal Europesche ingezetenen in Japan, een niet onbeteekenend gedeelte uitmaken van den rijkdom van dat groote land.

Het verheugt ons dat geene melding wordt gemaakt van eenen eisch tot uitlevering van den moordenaar; dat toch zou zonder twijfel geëindigd zijn met ons om den tuin te leiden zonder tot eenig resultaat te komen. En wat zou de opoffering van een persoon, — waarschijnlijk van een der misdadigers — voor het Japansche gouvernement te beteekenen hebben gehad in vergelijking met eene putting uit de keizerlijke schatkist van 1,500,000 guldens. Het eenige deugdelijke middel bestaat daarin om zonder aarzelen op de verantwoordelijkheid van het gouvernement aantedringen en dat is gedaan; uitvlugten of bedriegerijen kunnen thans niet te baat worden genomen.

Wanneer echter de eisch niet wordt ingewilligd dan zullen de gevolgen werkelijk ernstig worden.

Wij vernemen dat, in het geval de Admiraal Kuper eene weigering ontvangt, hij over zal gaan tot het bombarderen van de meest toegankelijke punten. Een dusdanig bombarderen kan niet onbepaald blijven voorduren en wanneer de Japannezen daardoor niet kunnen worden gedwongen om onze eischen intewilligen dan zullen andere en meer hevige maatregelen moeten worden genomen of wij zullen ons verblijf in Japan moeten opgeven.

Dit laatste mogen wij niet als een waarschijnlijk gevolg aannemen om reden het openstellen van Japan en het verzekeren van een veilig verblijf aan Europeanen aldaar niet is ondernomen door Engeland alleen, of door Engeland en Frankrijk gezamenlijk; ook de belangen van Amerika en van elke handeldrijvende natie in Europa zijn daarbij betrokken en in de verantwoordelijkheid welke uit eene eind- handeling kan voortvloeijen zal zonder twijfel door al de vreemde mogendheden worden gedeeld, welke onderdanen in Japan hebben.

Wij kunnen niet aannemen dat de eisch onmiddellijk zal worden toegestaan en veel zal afhangen van den weg dien de Admiraal Kuper zal inslaan. Zonder twijfel heeft hij zijne instruktien, welke met zorg zullen zijn overwogen en welke hem zullen beletten om meer te doen dan ons gouvernement voornemens is doortezetten.

Het zou dwaas zijn om thans in welke eischen wij ook doen anders dan vastbesloten optetreden; na eene zoo vast besloten houding te hebben aangenomen zou het verderfend zijn om stil te staan, tijd te geven of achteruit te treden en wij hopen dat de Admiraal Kuper niets zal doen waarin het gouvernement hem niet kan ondersteunen, als wanneer dat gouvernement niet falen zal om hem die ondersteuning te geven.

Wanneer, zooals wij vooronderstellen, het Japansche gouvernement den gedanen eisch niet wil inwilligen dan zal het eene ernstige persoonlijke moeijelijke zaak worden om de Engelsche inwoners uit de verschillende havens van Japan te verwijderen. En dit moet toch worden gedaan voor dat tot eenig vertoon van oorlog kan worden overgegaan; wij kunnen alleen hopen dat wanneer dusdanige ingezetenen later terugkeeren en wanneer geene speciale schadevergoeding wordt gevorderd, de vermeerderde veiligheid en de meerdere gemakken, welke hun dan zullen zijn verzekerd, eene vergoeding zal opleveren voor de storing van hunnen handel.

(*Straits Times*)

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het schip.	Gezagvoerder	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
April 13	Ned. Ind.	Zein.	Sech Alie Badjardana.	97½	Grissee.	12 April.	geen.	Soerabaija.	...

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDER	BESTEMMING.	AGENTEN.
Zr. Ms.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z. J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
»	Stooms.	Citadel van Antwerpen.	.....	» » G. P. J. Mossel.	...	...
»	»	Samarang.	.....	Luit. » 2de klasse Cousin.	...	...
»	»	Madura.	.....	Lt. t-z. 1 kl. Halvertout.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
»	»	Java.	.....	H. F. Bernoster.	...	...
Nederlandsche	Bark	Pieter Schoenmakers.	372	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
»	»	Hercules.	232	J. F. Detering.	Nederland.	id.
»	»	Vrede.	399	D. van der Plas.	id.	id.
»	»	Vertrouwen.	238	F. de Vos.	id.	id.
»	»	Elize & Henriette.	261	Deterding.	id.	id.
»	Schip	Straat Balij.	393	J. P. Bakker.	In Reparatie.	id.
Engelsche	Bark	Leadingstar.	105	W. Graham.	Nederland.	id.
Nederlandsche	»	Mary en Hillegonde.	399	H. O. Piccardt.	...	id.
Zweedsche	»	Ludwig.	254	C. A. Engelund.	...	id.
Nederlnadsche	»	Robertus Hendrikus.	397	R. H. Mulder.	...	id.
Engelsche	Schip	Hyppolyta.	426½	J. P. Follett.	...	id.
»	»	John Matthie.	283	J. Williams.	...	W. Cores de Vries.
Ned. Ind.	Stooms.	Palembang.	.....	M. H. Münnich.	...	id.
»	»	Padang.	.....	....	...	id.
»	»	Prins van Oranje.	120	J. van Zandwijk.	...	id.
Nederlandsche	Schip	Remigius Adolphus.	398	D. Forbes Browning.	Nederland.	Mc. Lennan & Co.
»	»	Neêrlands Indië.	.....	Detering.	id.	id.
Engelsche	»	Somass.	262	G. Maunton.	id.	Anemaet & Co.
Nederlandsche	Bark	Maria Louise Antoinette.	318	A. Muijeson.	id.	J. F. van Leeuwen & Co.
»	Schip	Kandanghauer.	382	W. Zeelt.	id.	...
»	Bark	Amazone.	232	J. E. Kramer.	Onbepaald.	...
»	»	St. Jan.	308	C. Lommerse.	id.	...
»	»	Scheveningen.	153	J. K. Annokkee.	...	...
»	»	H. Vinc. van Paulo.	226	B. G. van den Bolck.	...	...
»	»	Min. van Hall.	219	O. de Haas.	...	Arnold & Co.
»	Bark	Soerabaya Packet.	262	S. C. J. Olivier.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
»	»	Anna & Sophia.	383	H. Beckering.	...	B. Kopersmit & Co.
»	Schip	Diligence.	393	L. Smit.	Nederland.	B. J. van Eck & Co.
»	»	Quintet.	372	G. F. Wiegmink.	id.	di.
Amerikaansche	»	Mary Whitridge.	500	W. A. Creesy.	id.	id.
Nederlandsche	Bark	Tweelingen.	314	R. P. Bakker.	id.	id.
	Schip	Nêerlands Indie.	466	W. van Essen.	id.	id.
»	Bark	Johanna Elisabeth.	.....	N. Burhoven Junius.	In Reparatie.	P. Kervel & Co.
»	»	Johanna Elizabeth.	.....	J. Worthington.	...	...
»	»	Hermina Marie Elizht.	173	W. Bonjer.	...	...
»	Bark	Henriette.	.....	G. J. Gerrits.	...	...
»	»	Sylph.	92	C. P. Lange.	...	...
Engelsche	»	Pearl.	302½	D. Mc Farlane.	...	A. Demetrius.

In- en Uitvoer te Soerabaya van den 13den April 1863.

INVOER.

Van Grissee per Ned. Ind. brik *Rachmanie*, gez. MARZOEK OSMAN.

6 geweren, 25 catjes koperdraad, 2.17/20 cs. sarongs, 21 stuks gedr. sarongs, GEZAGVOERDER.

Van Batavia en Samarang per stb. *Menado*, gez. COUTERON.

16 coll. manilla sigaren, 13 coll. diversen, THOMAS & Co.
1 coll. kwikzilver, MAJOR MATZEN & Co.
1 » kramerijen, GUMPRICH & STRAUSS.
1 » medicijnen, MATHIEU EBBS RUIJS & Co.
8 » manufacturen, ADAM & Co.
28 » id. 1 coll. diversen, 1 coll. zink, 5 coll. manill. sigaren, FRASER EATON & Co.
25 coll. diversen, VAN DEN MUIJZENBERG.
4 » wijn, MR. COSTER.
14 » manufacturen, J. F. VAN LEEUWEN & Co.
28 pic. ijzer, P. KERVEL & Co.
1 coll. medicijnen, ROSEMEIER.
1 bn. galnoten, EDGAR & Co.

UITVOER.

Naar Nederland per Nederl. schip *Anna & Sophia*, gez. BECKERING.

6 coll. naturalien, 8.402.03 pic. suiker, 3220 pic. koffij, 100 pic. tin, N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per pic. *f* 14 @ 15.—
RIJST (carga) per koijang *f* 120 @ *f* 140.—
» (witte) » » » 190 » » 210.—
KOEHUIDEN per pic. *f* 35 @ 45.—
ARAK (per legger) *f* 60.—
ROTTING per pic. *f* 7 @ 8½.—
WISSELKOERS pari @ 101 %.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel hetwelk van geene onderteekening is voorzien stelt de *Redactie* zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO., TE SOERABAYA.